

CV (Christelijk Vlaams), blad dat sedert januari 1972 uitgegeven wordt door het Christelijk Vlaams Studie- en Documentatiecentrum (Gent), beide een stichting van Gerard van den Daele, politicus van de Christelijke Volkspartij (CVP) en toenmalig burgemeester van Gent.

Na Van den Daele's overlijden in 1984 ging de leiding ervan over op CVP-senator en burgemeester van Westerlo Octave Verboven, die op zijn beurt als verantwoordelijke uitgever werd opgevolgd door ingenieur Maurits Denruyter. Die heeft zijn taak in januari 1996 overgedragen aan de jurist Paul Apers. Aanvankelijk verscheen CV tienmaal per jaar, sedert november 1978 werd het een tweemaandelijks en vanaf januari 1985 een driemaandelijks publicatie.

Van bij zijn stichting wilde CV katholieke Vlamingen verenigen, de "ware christelijke en Vlaamse volkswaarden" beveiligen en daarom aan het CVP-Kerstprogramma (1945) maar ook aan paus en Kerk trouw blijven. De voortdurende verliezen van de CVP sedert 1958 werden toegeschreven aan gemis van christelijke en sociale beginselvastheid en aan onvoldoende waarachtige Vlaamsgezindheid. Aanvankelijk behandelde elk CV-nummer een speciaal onderwerp, waarbij de Vlaamse problematiek (Brussel, Vlaamse economie, Voerstreek, taalgrens enzovoort) opvallend grote aandacht kreeg. Dit laatste is thans niet meer het geval. De belangstelling gaat nu vooral uit naar het ruimere veld van "ethiek en politiek". Het CVP-Kerstprogramma kan weliswaar geactualiseerd worden, maar slechts op voorwaarde dat de CVP christelijk en Vlaams blijft en derhalve, in christelijk-humanistische geest en wars van elk fundamentalisme, de christelijke levensvisie verdedigt en verspreidt. Bij de christelijke waarden staat het gezin als kern en grondslag van de maatschappij voorop. In het bijzonder wordt altijd opnieuw eerbied gevraagd voor het leven, vooral voor het ongebooren leven, en worden derhalve abortus en euthanasie resoluut afgewezen. CV blijft zodoende helemaal in de lijn van de stichter die het "meer dan ooit nodig (had gevonden) de morele weerbaarheid van ons – straks uitstervend – Vlaamse volk te versterken".

In zijn beklemtoning van het christelijk karakter van de CVP oordeelt CV negatief over het experiment Antwerpen '94, waarbij voor de gemeenteraadsverkiezingen de CVP niet onder eigen vlag, en zo zonder het etiket C en V, met de Volksunie en een aantal onafhankelijken een kartellijst vormde. Een medewerker aan CV, het voormalige Antwerpse CVP-gemeenteraadslid Jos Mees, kwam

toen met een eigen CVB (Christelijke Vlaamse Beweging) op. De CVP verloor fors bij die gemeenterverkiezingen, maar ook de CVB haalde geen zetel. CV wil niet dat de CVP een brede centrumpartij wordt: "Niet verruimen om de macht, ten koste van de principes" (CV, juni 1994).

REGINALD DE SCHRYVER*